

**ØSTRE LANDSRET
DOM**
afsagt den 13. maj 2026

Sag BS-41269/2024-OLR
(21. afdeling)

Skatteministeriet
(advokat Morten Planntin)

mod

Bonaventura Sales Co. ApS
(advokat Jakob Tingskov Sørensen)

Landsdommerne Tine Vuust, Martin Hall og Signe Berg (kst.) har deltaget i sagens afgørelse.

Sagen er anlagt ved Retten i Lyngby den 15. maj 2024. Ved kendelse af 22. august 2024 er sagen henvist til behandling ved landsretten efter retsplejelovens § 226, stk. 1.

1. Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen angår prøvelse af tre afgørelser truffet af Skatteankestyrelsen den 15. februar 2024. Spørgsmålet i sagen er, om Skattestyrelsen kan stille krav om sikkerhedsstillelse som vilkår for at meddele Bonaventura Sales Co. ApS (på afgørelsestidspunktet Bonaventura Sales Co. A/S) henstand med betalingen af en række omtvistede afgiftskrav, hvorom der verserer sag ved domstolene.

Sagsøgeren, Skatteministeriet, har nedlagt følgende påstande:

Påstand 1 angående Skatteankestyrelsens afgørelse af 15. februar 2024 med sagsnummer 24-0007058:

Bonaventura Sales Co. ApS skal anerkende, at Skattestyrelsen kan kræve sikkerhedsstillelse *principalt* for et beløb på 1.078.247 kr., *subsidiært* for et af retten fastsat beløb, som vilkår for at meddele Bonaventura Sales Co. ApS henstand med betaling af chokolade- og sukkervareafgifter for årene 2014, 2015, 2016 og 2017.

Påstand 2 angående Skatteankestyrelsens afgørelse af 15. februar 2024 med sagsnummer 24-0007060:

Bonaventura Sales Co. ApS skal anerkende, at Skattestyrelsen kan kræve sikkerhedsstillelse *principalt* for et beløb på 504.890 kr., *subsidiært* for et af retten fastsat beløb, som vilkår for at meddele Bonaventura Sales Co. ApS henstand med betaling af chokolade- og sukkervareafgifter for årene 2016, 2017, 2018 og 2019.

Påstand 3 angående Skatteankestyrelsens afgørelse af 15. februar 2024 med sagsnummer 24-0007062:

Bonaventura Sales Co. ApS skal anerkende, at Skattestyrelsen kan kræve sikkerhedsstillelse *principalt* for et beløb på 6.992.423 kr., *subsidiært* for et af retten fastsat beløb, som vilkår for at meddele Bonaventura Sales Co. ApS henstand med betaling af chokolade- og sukkervareafgifter for årene 2017, 2018 og 2019.

Sagsøgte, Bonaventura Sales Co. ApS, har påstået frifindelse.

2. Sagsfremstilling

2.1. Henstandssagerne

Skattestyrelsen forhøjede ved afgørelser af 8. juni 2017, 19. december 2019 og 12. juni 2020 Bonaventura Sales Co. A/S' (herefter Bonaventura Sales Co.) chokolade- og sukkervareafgift for årene 2014 til 2019 med i alt 10.480.785 kr.

Bonaventura Sales Co. klagede herover, og Skattestyrelsen bevilligede ved afgørelser dateret henholdsvis 2. november 2022 og 15. marts 2023 henstand med betaling af de forhøjede afgifter uden vilkår om sikkerhedsstillelse, jf. skatteforvaltningslovens § 51, stk. 1.

Landsskatteretten stadfæstede den 4. maj 2023 Skattestyrelsens afgørelse af 8. juni 2017, og den 6. juni 2023 stadfæstede Landsskatteretten delvist Skattestyrelsens afgørelser af 19. december 2019 og 12. juni 2020.

Bonaventura Sales Co. indbragte efterfølgende Landsskatterettens afgørelser for domstolene. Det er oplyst, at sagen fortsat er verserende ved Retten i Lyngby, idet den aktuelt er sat i bero på udfaldet af en sag verserende for Vestre Landsret, hvor der er foretaget præjudiciel forelæggelse for EU-domstolen.

Bonaventura Sales Co. anmodede den 24. august 2023 om forlængelse af henstand med bl.a. de afgiftskrav, der var indbragt for domstolene.

Skattestyrelsen sendte den 8. november 2023 tre forslag til afgørelser vedrørende henstandsansmodningerne, ifølge hvilke Bonaventura Sales Co. blev bevilget henstand med betaling af de efteropkrævede afgifter, som var indbragt for domstolene, på vilkår om sikkerhedsstillelse på i alt 8.575.560 kr., jf. skatteforvaltningslovens § 51, stk. 4. Sikkerhedsstillelsen svarer til det beløb, som disse efteropkrævede afgifter er blevet nedbragt til.

Bonaventura Sales Co. gjorde ved brev af 11. december 2023 indsigelse mod de tre forslag til afgørelser.

Den 16. januar 2024 traf Skattestyrelsen i overensstemmelse med afgørelsesforslagene tre afgørelser om henstand betinget af sikkerhedsstillelse. Det fremgår enslydende af afgørelserne bl.a.:

”Sagsfremstilling og begrundelse

...

Vi er efter lovgivningen forpligtet til at foretage en helhedsvurdering for at vurdere om betingelsen for henstand er opfyldt. I helhedsvurderingen skal der foretages et skøn, om der anses at være risiko for, at muligheden for senere at inddrive kravet er forringet i henhold til skatteforvaltningslovens § 51, stk. 4.

Økonomiske forhold:

Det fremgår af selskabets årsrapport for 2022:

- Selskabets resultatopgørelse udviser et underskud på 13.830.375 kr. og selskabets balance pr. 31. december 2022 udviser en negativ egenkapital på 38.360.236 kr.
- Selskabets bestyrelse besluttede den 27. december 2021 at påbegynde afvikling af selskabets drift. Beslutningen indebar, at varelageret skulle sælges, medarbejderne skulle afskediges, selskabets faste ejendom skulle sælges og kunde/leverandørforholdet afvikles hurtigst muligt. Denne proces er gennemført i 2022 med undtagelse af, at selskabet i 2023 har ét kundeforhold, som er ved at blive afviklet.
- På baggrund af bestyrelsens beslutning om at afvikle driften forventes selskabet ikke at have væsentlige aktiviteter i 2023.
- Der er ingen aktivitet i selskabet. Bonaventura Sales Co. A/S eksisterer udelukkende som selskab på grund af muligheden for at

vinde afgiftssagerne og dermed opnå en fortjeneste herved.

- Hvis selskabet ikke får medhold i afgiftssagerne, er der baseret på selskabets kapitalstruktur en risiko for, at selskabet ikke kan indfri sine forpligtelser i takt med, at de forfalder. Der er ikke afgivet nogle støtteerklæringer eller garantier fra selskabets kapital lejere til at dække forpligtelserne.
- Årsregnskabet er ikke aflagt under forudsætning om fortsat drift.
- Af årsrapporterne for 2022 for selskabets moderselskaber, Claus Brix Holding ApS og Bonaventura Sales Danmark A/S samt selskabets norske ultimative moderselskab, Jordanes AS, fremgår, at selskaberne har en egenkapital pr. 31. december 2022 på henholdsvis 22.211.500 kr., -15.646.000 kr. og 848.252.000 NOK.

Jeres bemærkninger

Selskabet har fremsendt regnskabsstatus pr. 31. oktober 2023 som viser følgende:

- Likvide midler 1.194.000 kr.
- Øvrige tilgodehavender 1.779.000 kr.
- Koncerninterne tilgodehavender 16.156.935.000. kr.
- **Omsætningsaktiver i alt 19.129.000 kr.**
- Gæld til leverandører 1.630.000 kr.
- Gæld til tilknyttede virksomheder 33.899.000 kr.
- Anden gæld 24.479.000 kr.
- **Kortfristet gæld i alt 60.008.000 kr.**
- Et driftsresultat for perioden 1.1.2023 – 31.10.2023 udvisende et underskud på 2.519.000 kr.

Selskabet anfører i høringssvaret blandt andet:

- Selskabets aktuelle aktiver består kun af likvide omsætningsaktiver på i alt 19.129.000 kr. som er udlånt til andre koncernselskaber.
- Alle gældsposter til tilknyttede koncernvirksomheder er efterstillede andre kendte gældsposter pr. 31. december 2023, herunder de påklagede krav, jf. ”guarantee” (tilbagetrædelseserklæring) fra koncernens ultimative norske moderselskab Jordanes AS til selskabet.
- Renser man selskabets gældsforpligtelser for denne efterstillede gæld på 33.899.000 kr., udgør selskabets resterende gæld 26.109.000 kr., heraf en skattegæld på 23.977.738 kr.
- Selskabet har siden 2022 efterlevet Skattestyrelsens afgørelse og fremadrettet betalt chokoladeafgifter i overensstemmelse med principperne i afgørelsen.

- Selskabet er af den årsag teknisk insolvent, når bortses fra de påklagede afgiftskrav og renter heraf.
- Selskabets aktiviteter er ophørt og selskabets svenske søsterselskab, Bonaventura Sales Sverige AB, har i stedet for oprettet en dansk filial i Danmark.
- Selskabet har ikke optaget ny gæld siden nedlukningen påbegyndte i 2021, men kun betalt løbende leverancer fra leverandører, herunder de løbende sagsomkostninger i forbindelse med domstolsprøvelse af de påklagede afgiftskrav.
- Selskabet har ikke haft kapitalafgang, hverken ved udlodning eller kapitalnedsættelse.
- At såfremt selskabet ikke bevilges henstand, kan det afskære selskabets mulighed for domstolsprøvelse af de påklagede afgiftskrav.

Selskabets bemærkninger giver ikke anledning til, at Skattestyrelsen ændrer sin vurdering. Det er således fortsat Skattestyrelsen vurdering, at bevilling af henstand uden at der stilles sikkerhed, vil indebære en betydelig risiko for, at de krav, der søges henstand med, ikke vil blive betalt efter en henstandsperiode.

Skattestyrelsen skal i den forbindelse bemærke:

- At der i selskabet - selv eksklusiv efterstillede krav fra koncernselskaber – ikke ses at være tilstrækkelige aktiver til at dække de påklagede afgiftskrav, såfremt domstolene stadfæster disse.
- At den stillede "guarantee"(tilbagetrædelseserklæring) fra koncernens ultimative norske moderselskab ikke sikrer, at Skattestyrelsens påklagede afgiftskrav vil blive betalt, såfremt at disse stadfæstes ved domstolsprøvelse.
- At koncernen ses at have betydelige midler, således at der kan stilles den af Skattestyrelsens krævede sikkerhedsstillelse. Af årsrapporterne for 2022 for selskabets moderselskaber Claus Brix Holding ApS og Bonaventura Sales Danmark A/S samt selskabets norske ultimative moderselskab, Jordanes AS, fremgår, at selskaberne har en egenkapital pr. 31. december 2022 på henholdsvis 22.211.500 kr., -15.646.000 kr. og 848.252.000 NOK.
- At såfremt Skattestyrelsen bevilger henstand uden at betinge sikkerhed, vil det medføre en betydelig forringelse af skattestyrelsens muligheder for at inddrive kravene efter en henstandsperiodes udløb, herunder muligheden for eventuel omstødelse af selskabets dispositioner i forbindelse med afvikling af selskabets aktiviteter.

...

Skattestyrelsens bemærkninger og begrundelse

Der er Skattestyrelsens vurdering, at bevilling af henstand indebærer en betydelig risiko for, at et krav, der søges om fortsat henstand med, ikke vil blive betalt efter en henstandsperiode.

Vi lægger ved denne vurdering vægt på følgende forhold:

- Selskabets underskud og negative egenkapital.
- Afvikling af selskabets drift.
- Selskabet forventes ikke at have væsentlige aktiviteter i 2023.
- Selskabet eksisterer udelukkende som selskab på grund af muligheden for at vinde afgiftssagerne og dermed opnå en fortjeneste herved.
- Risiko for at selskabet ikke kan indfri sine forpligtelser i takt med, at de forfalder. Der er ikke afgivet nogle støtteerklæringer eller garantier fra selskabets kapitalejere til at dække forpligtelserne.
- Årsregnskabet er ikke aflagt under forudsætning om fortsat drift.”

Ved klage af 22. januar 2024 blev Skattestyrelsens tre afgørelser af 16. januar 2024 indbragt for Skatteankestyrelsen.

Efter partshøring af Bonaventura Sales Co. og Skattestyrelsen traf Skatteankestyrelsen den 15. februar 2024 tre afgørelser, hvorefter Skatteankestyrelsen ændrede Skattestyrelsens afgørelser, således at Bonaventura Sales Co. blev med delt henstand uden vilkår om sikkerhedsstillelse. Af Skatteankestyrelsens afgørelser fremgår enslydende bl.a.:

”Skatteankestyrelsens afgørelse

Det fremgår af skatteforvaltningslovens § 51, stk. 1, 1. pkt., at told- og skatteforvaltningen efter ansøgning kan give henstand med betaling af en skat, hvis afgørelsen er indbragt for domstolene eller påklaget. Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, 1. pkt., at det er en betingelse for henstand, at det beløb, der søges henstand for, opkræves særskilt.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen (de specielle bemærkninger i lovforslag nr. 110 af 24. februar 2005), at det er fast praksis på skatteområdet, at hvis der klages over en skatteansættelse, så gives der efter anmodning som udgangspunkt henstand med betaling af den del af skatten, som klagen vedrører. Dette gælder dog ikke, hvis der er en nærliggende fare for, at skatten ikke vil blive betalt, hvis der ydes henstand, f.eks. hvis den skattepligtige er ved at flytte til udlandet. Alternativt kan der kræves sikkerhedsstillelse for at give henstand.

Af Højesterets dom af 19. marts 2014, offentliggjort i SKM2014.198.HR, fremgår det, at det forhold, at der ikke er en aktuel inddrivelsesmulig

hed, ikke i sig selv er til hinder for, at der kan gives afslag på henstand, og at bedømmelsen af, om der er en nærliggende fare for, at skatten ikke vil blive betalt, ikke kan begrænses til en sammenligning mellem den aktuelle inddrivelsesmulighed og den forventede inddrivelsesmulighed ved en eventuel henstandsperiodes udløb.

Det følger af skatteforvaltningslovens § 51, stk. 4, at henstand kan betinges af, at der stilles sikkerhed for henstandsbeløbet, hvis det skønnes, at meddelelse af henstand vil indebære, at muligheden for senere at inddrive kravet forringes.

Det påhviler derfor Skattestyrelsen at påvise, at der er grundlag for at skønne, at meddelelse af henstand vil indebære, at muligheden for senere at inddrive kravet forringes.

Ved vurderingen af om meddelelse af henstand vil indebære, at muligheden for senere at inddrive kravet forringes, må klagerens økonomiske forhold inddrages.

Skattestyrelsen har lagt vægt på at selskabets egenkapital er negativ, og at selskabet er ved at afvikle driften.

Størstedelen af selskabets gæld vedrører gæld til tilknyttede virksomheder, hvortil koncernen har givet en tilbagetrædelseserklæring, og af den resterende gæld på 26 mio. kr. vedrører 9 mio. kr. de yderligere afgifter, der er pålagt ved de afgiftsansættelser, der er under domstolsprøvelse.

Omstændigheder, der har begrundet den påklagede afgørelse, og som derfor skal prøves i det administrative klagesystem henholdsvis ved domstolene, kan ikke i sig selv begrunde et afslag på henstand, eller at henstand betinges af sikkerhedsstillelse.

Ifølge årsrapporten for 2022 udviser selskabets resultatopgørelse for 2022 et underskud på 13.830.375 kr., og selskabets resultatopgørelse for 2021 udviste et underskud på 34.052.177 kr. Ifølge regnskabsstatus pr. 31. december 2023 udviser driftsresultatet for perioden 1. januar 2023 til 31. oktober 2023 et underskud på 2.519.000 kr.

Repræsentanten har oplyst, at selskabet ikke har optaget ny gæld siden nedlukning i 2021, men kun betalt løbende leverancer og sagsomkostninger, og at selskabet ikke har haft kapitalafgang, hverken ved udlodning eller kapitalnedsættelse.

På den baggrund finder Skatteankestyrelsen, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at skønne, at meddelelse af henstand vil indebære, at muligheden for senere at inddrive kravet forringes.

Skatteankestyrelsen ændrer herefter Skattestyrelsens afgørelse, således at selskabet skal have henstand med betalingen uden betingelse om sikkerhedsstillelse.”

2.2 Regnskabsoplysninger vedrørende Bonaventura Sales Co.

Det fremgår af Bonaventura Sales Co.'s årsrapport for 2021 bl.a., at årets resultat efter skat var -34.052.177 kr. mod -2.424.378 kr. i 2020, og at selskabet havde en egenkapital på -24.529.863 kr. mod en positiv egenkapital på 9.522.314 kr. i 2020.

Af balancen for ophørende aktiviteter pr. 31. december 2021 fremgår dernæst bl.a., at der var aktiver for i alt 44.502.421 kr., heraf vedrørte 18.000.000 kr. grunde og bygninger, 13.284.482 kr. færdigvarer og tjenesteydelser og 11.108.162 kr. tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser, samt at selskabet havde gældsforpligtelser på i alt 69.032.284 kr., heraf udgjorde gæld til leverandører af varer og tjenesteydelser 7.487.227 kr., gæld til tilknyttede virksomheder 32.545.435 kr. og anden gæld 24.134.100 kr.

Af revisionspåtegningen til årsrapporten fremgår bl.a.:

”Grundlag for konklusion med forbehold

Selskabet har foretaget en hensættelse til en verserende afgiftssag på i alt 18.678.478 kr., der er indregnet som en del af anden gæld i balancen pr. 31. december 2021. Hensættelsen var pr. 31. december 2020 på i alt 5.356.478 kr. I regnskabsåret er således indregnet 13.322.000 kr. som regulering af hensættelsen og som vareforbrug.

Vi har ikke kunnet opnå tilstrækkeligt og egnet revisionsbevis for reguleringen af den indregnede hensættelse på 13.322.000 kr. i regnskabsåret, idet vi ikke har kunnet få adgang til at verificere data i opgørelsen af hensættelsen. Som følge heraf har vi ikke været i stand til at afgøre, om reguleringen af hensættelsen og hensættelsen pr. 31. december 2021 er korrekt opgjort.

...

Fremhævelse af forhold i regnskabet

Vi gør opmærksom på note 1 i årsregnskabet, hvori anvendt regnskabspraksis beskrives. Det fremgår heraf, at selskabet forventes opløst ved frivillig likvidation inden for de kommende regnskabsår, hvorfor årsregnskabet ikke aflægges med fortsat drift for øje. Vores konklusion er ikke modificeret vedrørende dette forhold.”

Af ledelsesberetningen fremgår bl.a.:

”Udviklingen i aktiviteter og økonomiske forhold Virksomheden har været påvirket af COVID-19 pandemien. Udbruddet af Corona virussen COVID-19 påvirkede også store dele af verden i 2021. Virksomheden har ikke haft mulighed for grænsehandel i samme udstrækning som tidligere år. Desuden er virksomheden påvirket negativt af nedlukningen af Danmark (butikker).

Derudover har året været præget af omorganisering af virksomheden og tab af enkelte agenturer.

Kombinationen af disse forhold og den omtalte skattesag i forklaringen til årets resultat betød, at selskabet den 27. december 2021 iværksatte og traf beslutning om, at virksomheden skulle afvikles, og regnskabet af lægges derfor ikke under forudsætning om fortsat drift.

...

Begivenheder efter regnskabsårets afslutning

Ledelsen i selskab besluttede den 27. december 2021 at iværksætte afvikling af driften i selskabet. Beslutningen indebar, at varelageret skulle sælges, medarbejderne skulle opsiges, selskabets faste ejendom skulle sælges, og kunder-leverandørforhold skulle afvikles så hurtigt som muligt. Denne proces med undtagelse af salget af ejendommen og en del af varelageret er gennemført pr. 30. juni 2022.

Alle medarbejdere blev opsagt i 1. kvartal 2022, og det har resulteret i en væsentlig omkostning hertil i niveauet 4-5 mio. kr. i 2022, som ikke er indregnet i 2021, da medarbejderne først fik kendskab til opsigelsen i 2022.

Forventet udvikling

Med baggrund i ledelsens beslutning om at afvikle driften forventes selskabet ikke at have nogen drift af betydning efter første halvår af 2022.

...

Kapitalforhold

...

Selskabets kortfristede gældsforpligtelser overstiger omsætningsaktiverne pr. 31. december 2021, hvorfor der er væsentlig usikkerhed om, hvorvidt forpligtelserne kan indfries og virksomheden afvikles solvent.

Hvis selskabet skal kunne indfri sine kortfristede forpligtelser afhænger det af, hvorvidt selskabet kan sælge sin ejendom, og hvorvidt selskabet kan opnå tilbagetrædelseserklæring fra koncernen, samt en række andre forhold.

Selskabets ejendom er sat til salg og forventes solgt i 2022. Der er dog usikkerhed forbundet hermed.

Selskabet har modtaget en tilbagetrædelseserklæring fra Jordanes AS og dennes datterselskaber gældende frem til selskabet er likvideret, som medfører, at koncerngæld træder tilbage for eksterne kreditorer pr. 31. december 2021, og selskabet kan afvikles solvent.

På denne baggrund vurderer ledelsen, at selskabet kan indfri sine forpligtelser i takt med, at de forfalder. Det bemærkes dog, at der er væsentlig usikkerhed forbundet hermed, og det fremhæves, at regnskabet ikke er aflagt under forudsætning om fortsat drift.”

Det fremgår af Bonaventura Sales Co.'s årsrapport for 2022 bl.a., at årets resultat efter skat var -13.830.375 kr., og at selskabet havde en egenkapital på -38.360.236 kr. Af balancen for ophørende aktiviteter pr. 31. december 2022 fremgår der

næst bl.a., at der var aktiver for i alt 24.238.049 kr. bestående af primært tilgode havender på 10.140.731 kr. og likvider på 12.954.457 kr., men ingen materielle anlægsaktiver eller færdigvarer mv., samt at selskabet havde gældsforpligtelser på i alt 62.598.285 kr., heraf udgjorde 702.019 kr. gæld til leverandører af varer og tjenesteydelser, 35.545.390 kr. gæld til tilknyttede virksomheder og 26.350.876 kr. anden gæld.

Angående likviditetsvirkning vedrørende ophørte aktiviteter fremgår det bl.a., at tilgodehavende hos tilknyttede virksomheder udgjorde 3.827.119 kr. i 2022 mod 0 kr. i 2021, likvider 12.954.457 kr. mod 786.357 kr. i 2021 og tilgodehaven-de sambeskatningsbidrag 1.079.573 kr. mod 1.122.000 kr. i 2021.

Det fremgår dernæst angående transaktioner med nærtstående parter, at Bonaventura Sales Co. havde solgt varer i 2022 for 664.428 kr. mod 2.602.706 kr. i 2021, samt at selskabet havde købt varer for 12.823.953 kr. mod 1.831.670 kr. i 2021.

Af noten til selskabets kapitalforhold fremgår bl.a.:

” Selskabet besluttede den 27. december 2021 at nedlukke sine aktiviteter som følge af flere år med tilbagegang i indtjeningen.

Selskabets kortfristede gældsforpligtelser overstiger omsætningsaktiverne pr. 31. december 2022, hvorfor der er usikkerhed om, hvorvidt forpligtelserne kan indfries og virksomheden afvikles solvent.

Bonaventura Sales Co. A/S er part i enkelte igangværende retssager vedrørende afregning af afgifter for perioden 2017-2019. Ledelsen anerkender, at sagerne er tabt ved Landsskatteretten i 2023 og betragter dette som en regulerende efterfølgende begivenhed. Derfor har ledelsen indregnet en forpligtelse på det fulde beløb pr. 31. december 2022. Der er dog en mulighed for at anlægge ankesagerne og vinde dem ved EU domstolene i Danmark, men dette vil være på et ukendt tidspunkt i fremtiden og er et eventualaktiv, ligesom det er forbundet med usikkerhed. Selskabet har til hensigt at anke sagerne, da ledelsen mener, at de har en god sag.

Derudover afventer selskabet en række afgørelser vedrørende opkrævning af afgifter. Hvis disse sager falder positivt ud, kan selskabet måske få godtgjort tidligere betalte afgifter.

Der er ingen aktivitet i selskabet. Bonaventura Sales Co. A/S eksisterer udelukkende som selskab på grund af muligheden for at vinde afgiftsagerne og dermed opnå en fortjeneste herefter.

Selskabet har modtaget en tilbagetrædelseserklæring fra Jordanes AS og dennes datterselskaber gældende frem til selskabet er likvideret, som medfører, at koncerngæld træder tilbage for eksterne kreditorer pr. 31. december 2022.

Hvis selskabet ikke får medhold i afgiftssagerne, er der baseret på selskabets kapitalstruktur en risiko for, at selskabet ikke kan indfri sine forpligtelser i takt med, at de forfalder. Der er ikke afgivet nogle støtte erklæringer eller garantier fra selskabets kapitalejere til at dække forpligtelserne. Ledelsen og bestyrelsen vil løbende følge udviklingen i afgiftssagerne i tæt samarbejde med eksterne skatterådgivere og foretage passende tiltag baseret på udviklingen.

Som en konsekvens af ovenstående forhold, aflægges årsregnskabet ikke under forudsætningen om fortsat drift.”

Det fremgår af Bonaventura Sales Co.’s årsrapport for 2023 bl.a., at årets resultat efter skat var -1.421.695 kr., og at selskabet havde en egenkapital på -39.781.931 kr. Af balancen for ophørende aktiviteter pr. 31. december 2023 fremgår der næst bl.a., at der var aktiver for i alt 21.747.760 kr., samt at selskabet havde gældsforpligtelser på i alt 61.529.691 kr., heraf udgjorde 345.971 kr. gæld til leverandører af varer og tjenesteydelser, 36.758.552 kr. gæld til tilknyttede virksomheder, 24.335.479 kr. anden gæld og 89.689 kr. skyldigt sambeskatningsbidrag.

Angående likviditetsvirkning vedrørende ophørte aktiviteter fremgår det bl.a., at tilgodehavende hos tilknyttede virksomheder nu udgjorde 16.662.454 kr., likvider 1.743.862 kr. og tilgodehavende sambeskatningsbidrag 1.688.310 kr.

Noten til selskabets kapitalforhold pr. 31. december 2023 indeholdt samme beskrivelse af kapitalforholdene som årsregnskabet for 2022.

Det fremgår af Bonaventura Sales Co.’s årsrapport for 2024 bl.a., at årets resultat efter skat var -2.084.681 kr., og at selskabet havde en egenkapital på -41.866.612 kr. Af balancen vedrørende ophørende aktiviteter pr. 31. december 2024 fremgår dernæst bl.a., at der var aktiver for i alt 19.350.419 kr. og gældsforpligtelser på i alt 61.217.031 kr., heraf gæld til tilknyttede virksomheder på 40.858.377 kr. og anden gæld på 20.301.248 kr.

Det fremgår videre, at der var andre finansielle indtægter fra tilknyttede selskaber på 1.869.525 kr., tilgodehavende hos tilknyttede virksomheder på 16.787.693 kr. og tilgodehavende sambeskatningsbidrag på 1.469.694 kr.

Af note 1 til regnskabet vedrørende usikkerhed om going concern fremgår bl.a.:

” Selskabet har modtaget en tilbagetrædelseserklæring fra Scandza Danmark ApS gældende frem til selskabet er likvideret, som medfører, at koncerngæld træder tilbage for eksterne kreditorer.

Hvis selskabet ikke får medhold i afgiftssagerne, er der baseret på selskabets kapitalstruktur en risiko for, at selskabet ikke kan indfri sine

forpligtelser i takt med de forfalder. Der er ikke afgivet nogle støtteerklæringer eller garantier fra selskabets kapitalejere til at dække forpligtelserne. Ledelsen vil løbende følge udviklingen i afgiftssagerne i tæt samarbejde med eksterne skatterådgivere og foretage passende tiltag baseret på udviklingen.

Som konsekvens af ovenstående forhold, aflægges årsregnskabet ikke under forudsætningen om fortsat drift.”

Bonaventura Sales Co. blev i 2025 omdannet til et anpartsselskab. Det fremgår af Bonaventura Sales Co. ApS’ årsrapport for 2025 bl.a., at årets resultat efter skat var -2.180.743 kr., og at selskabet havde en egenkapital på -44.047.355 kr.

Af balancen vedrørende ophørte aktiviteter pr. 31. december 2024 fremgår der næst bl.a., at der var aktiver for 21.586.386 kr. og gældsforpligtelser på 65.633.741 kr., heraf gæld til tilknyttede virksomheder på 44.292.992 kr. og anden gæld på 21.312.482 kr.

Det fremgår videre, at der var andre finansielle indtægter fra tilknyttede selskaber på 1.282.963 kr., tilgodehavende hos tilknyttede virksomheder på 17.024.783 kr. og tilgodehavende sambeskatningsbidrag på 2.278.216 kr.

Af note 1 til regnskabet om ”Usikkerhed om going concern” er tilbagetrædelse serklæringen fra Scandza Danmark ApS på ny omtalt. Det er, modsat tidligere årsrapporter, ikke længere anført, at der er risiko for, at selskabet ikke kan indfri sine forpligtelser i takt med, at de forfalder, hvis selskabet ikke får medhold i afgiftssagerne.

2.3 Tilbagetrædelseserklæringer

Der er afgivet flere tilbagetrædelseserklæringer vedrørende koncernforbunden gæld i Bonaventura Sales Co.

Den første tilbagetrædelseserklæring blev afgivet af Jordanes AS i juli 2022 og således forud for afgørelserne truffet af Skattestyrelsen og Skatteankestyrelsen. Det fremgår af erklæringen:

“To Bonaventura Sales Co. A/S

Guarantee

The parent company and group enterprises will subordinate their receivables from Bonaventura Sales Co. A/S in favour of other known liabilities as per 31 December 2021 of Bonaventura Sales Co. A/S.

Governing law and arbitration

This guarantee is governed by the laws of Denmark.

Any dispute or claim arising out of or in connection with this guarantee, including any dispute regarding the existence, validity, termination or breach thereof, is to be settled by arbitration arranged by the Danish

Institute of Arbitration. The arbitration is to be in accordance with the rules of arbitration procedures adopted by the Danish Institute of Arbitration and in force at the time when such proceedings are initiated. The place of arbitration is to be Copenhagen, and the language of arbitration is to be English.

The parties and the Danish Institute of Arbitration will keep confidential the existence of arbitration proceedings and any award or settlement.

Termination

This guarantee will be in force until Bonaventura Sales Co. A/S is liquidated."

Det kan ikke ud fra erklæringen ses, hvem der har underskrevet den. Det er ubestridt, at der på trods af betegnelsen "Guarantee" er tale om en tilbagetrædelseserklæring.

Der er under nærværende sag dernæst den 13. august 2024 afgivet tilbagetrædelseserklæringer på vegne af henholdsvis Bonaventura Sales A/S, Bonaventura Trading AB, Bonaventura Sales Norge AS og Bonaventura Sales UK Limited, der alle er underskrevet af en for de respektive selskaber tegningsberettiget person. Det fremgår af erklæringen fra Bonaventura Sales A/S bl.a.:

"Som tegningsberettiget for Bonaventura Sales Danmark A/S, CVR nr. 27170838, ("**Kreditor**") erklærer vi herved, at Kreditor for hvilket som helst tilgodehavende, som Kreditor måtte have mod Bonaventura Sales Co. A/S, CVR nr. 87634817, ("**Selskabet**"), træder tilbage i forhold til alle øvrige kreditorer i Selskabet.

Kreditor bekræfter, at Kreditor ikke kan eller vil håndhæve noget krav mod Selskabet, forinden alle øvrige kreditorers krav mod Selskabet er indfriet.

Kreditor bekræfter, at Kreditor ikke overdrager Kreditors krav mod Selskabet til nogen anden person, uden at erhververen tiltræder denne tilbagetrædelseserklæring.

Denne erklæring er uigenkaldelig."

De øvrige tilbagetrædelseserklæringer er i deres indhold enslydende.

Den koncernforbundne gæld blev efterfølgende samlet i Scandza Danmark ApS, som den 7. maj 2025 afgav tilbagetrædelseserklæring underskrevet af den administrerende direktør i selskabet og med Skattestyrelsen og Gældsstyrelsen angivet som modtagere. Det fremgår af erklæringen bl.a.:

"TILBAGETRÆDELSERKLÆRING

Som tegningsberettiget på vegne af Scandza Danmark ApS, CVR-nr. 40074643, bekræfter jeg hermed, at vi har tiltrådt de tilbagetrædelsesklaeringer, som (i) Bonaventura Trading AB... (ii) Bonaventura Sales Norge AS... og (iii) Bonaventura Sales UK Limited... har har udstedt i forhold til koncerninterne fordringer mod Bonaventura Sales Co. A/S... ("**Selskabet** ") i forbindelse med, at vi har overtaget alle krav mod Selskabet fra disse kreditorer.

Derudover er vi fusioneret med Bonaventura Sales Danmark A/S... som ophørte ved fusionen, hvorfor vi har overtaget alle rettigheder og forpligtelser fra dette selskab, herunder den tilbagetrædelse, som dette selskab har givet i forhold til sine krav mod Selskabet.

På baggrund af disse tidligere udstedte tilbagetrædelsesklaeringer, som vi har overtaget og tiltrådt i sin helhed, bekræfter vi herved, at Modtagerne over for os kan støtte ret på de tidligere udstedte tilbagetrædelsesklaeringer...

Vi bekræfter således, at:

- vi for hvilket som helst tilgodehavende, som vi måtte have mod Selskabet, træder tilbage i forhold til alle Modtagernes krav mod selskabet;
- vi hverken kan eller vil håndhæve noget krav mod Selskabet, forinden alle Modtagernes krav mod Selskabet er indfriet; og
- vi ikke overdrager vores respektive krav mod Selskabet til nogen anden person, uden at erhververne af kravet tiltræder tilbagetrædelsen.

Denne erklæring er uigenkaldelig.”

2.4 Oplysninger angående Scandza Danmark ApS

Det fremgår af Scandza Danmark ApS' årsrapport for 2024 bl.a., at selskabet havde en egenkapital på -130.054.000 kr. og gæld til tilknyttede virksomheder på 512.119.000 kr. Det er dernæst anført, at Bodylab ApS og Bonaventura Sales Danmark ApS er datterselskaber 100 % ejet af Scandza Danmark ApS. Kapitalandele i tilknyttede virksomheder er i regnskabet pr. 31. december 2024 bogført til en kostpris på 154.595.000 kr. og en regnskabsmæssig værdi på 152.595.000 kr.

Årsrapporten for 2024 er efter sit indhold fremlagt og godkendt på selskabets ordinære generalforsamling den 17. juni 2025, men den ses ikke at være under skrevet. Der er ikke fremlagt årsrapport for selskabet for 2025.

Det fremgår af en ikke-revideret mellembalance for Scandza Danmark ApS pr. 28. februar 2026 bl.a., at egenkapitalen på dette tidspunkt udgjorde 12.701.000

kr. mod -77.219.000 kr. pr. 31. december 2025. Det fremgår dernæst under note 3 om virksomhedskapital:

”Der er den 27. februar 2026 foretaget en kapitaludvidelse på nom. 1 kr. til kurs 9.000.000.000. Kapitaludvidelsen er foretaget ved gældskonvertering. Overkursen på 89.999.999 kr. er overført til "overført resultat". Selskabskapitalen udgør således 50.001 kr. fordelt i kapitalandele á 1 kr.”

3. Forklaringer

Der er afgivet forklaring af statsautoriseret revisor Vidne.

Vidne har forklaret bl.a., at han har været revisor i 20 år, heraf 15 år som statsautoriseret revisor. Han er partner i Revisionsfirma og har været revisor for Bonaventura Sales Co. siden 2024. Han er desuden revisor for både Scandza Danmark ApS og Bodylab ApS.

Foreholdt note 1 i årsrapporten for 2025 for Bonaventura Sales Co. ApS, hvoraf fremgår:

” Selskabet har modtaget en tilbagetrædelseserklæring fra Scandza Danmark ApS gældende frem til selskabet er likvideret, som medfører, at koncerngæld træder tilbage for eksterne kreditorer.”

har han forklaret, at det er denne tilbagetrædelseserklæring, der omtales i ledelsesberetningen. Det er hans vurdering, at erklæringen er gyldig og bindende. Det er gælden til Scandza Danmark ApS, der er omfattet af tilbagetrædelseserklæringen. Han kender ikke nærmere til, hvordan eller hvornår denne gæld er opstået.

Den udarbejdede mellembalance pr. 28. februar 2026 for Scandza Danmark ApS er ikke revideret, men det er hans opfattelse, at den er retvisende. Han ved ikke, om der er sket ændringer efterfølgende. Der er som anført i note 3 til mellembalancen foretaget en kapitaludvidelse ved gældskonvertering. Overkursen på 89.999.999 kr. er medtaget i mellembalancen under ”overført resultat”, og der er herefter en positiv egenkapital.

Det er ikke hans vurdering, at Scandza Danmark ApS er konkurstruet, eller at selskabet har været dette i de foregående år. Al relevant gæld er tilknyttet koncernen og udgør dermed kontrolleret gæld. Derudover ejer Scandza Danmark ApS kapitalandele i bl.a. Bodylab ApS, der i regnskabet er optaget til kostpris. Bodylab ApS leverer imidlertid gode resultater, og det er hans opfattelse, at værdien af kapitalandelene er højere end kostprisen.

Forevist mellembalancens side 7 har han forklaret, at det er en fejl, at perioderne er opgjort til henholdsvis 1. januar til 28. februar 2025 og 1. januar til 31. december 2024, idet årstallene rettelig skulle have været 2026 og 2025.

Forevist side 5 i Scandza Danmark ApS årsrapport for 2024 har han forklaret, at det rettelig er Bonaventura Sales Co. ApS, der er datterselskab til Scandza Danmark ApS, og ikke Bonaventura Sales Danmark ApS som anført i årsrapporten.

4. Anbringender

4.1 Skatteministeriet

Skatteministeriet har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med påstandsdokument af 7. april 2026, hvoraf følgende anbringender fremgår:

”Skatteministeriet gør overordnet gældende, at Skatteankestyrelsens afgørelser af 15. februar 2024 ikke er korrekte, og at Skattestyrelsen var berettiget til at meddele henstand på vilkår om sikkerhedsstillelse på samlet kr. kr. 8.575.569, jf. skatteforvaltningslovens § 51, stk. 4.

Skattestyrelsen foretog ved afgørelserne af 16. januar 2024 et korrekt og sagligt skøn ved i sin samlede vurdering af, om der fandtes at være nærliggende fare for, at skatten ikke blev betalt, hvis der blev ydet henstand, at lægge vægt på blandt andet, at:

- Sagsøgte havde en betydelig negativ egenkapital,
- Sagsøgtes drift var under afvikling,
- Sagsøgtes årsregnskaber ikke var aflagt under forudsætning om fortsat drift, og at
- Sagsøgtes kapitalejere vurderedes at have den fornødne likviditet til at stille sikkerhed for henstandsbeløbet.

Skatteankestyrelsens afgørelser af 15. februar 2024 fastslår, at sagsøgte har krav på henstand med betaling af de af sagsøgte påklagede efteropkrævninger af chokolade- og sukkervareafgifter for årene 2014 til 2019, uden betingelse om sikkerhedsstillelse.

Skatteankestyrelsen lagde i sine afgørelser af 15. februar 2024 særligt vægt på, at størstedelen af sagsøgtes gæld vedrørte gæld til tilknyttede virksomheder, som havde givet en tilbagetrædelseserklæring, og at en betydelig del af den resterende gæld til Skatteforvaltningen udgjorde de påklagede afgifter.

Skatteankestyrelsen bemærkede i den forbindelse, at omstændigheder, der har begrundet den påklagede afgørelse, ikke i sig selv kan begrunde at henstand betinges af sikkerhedsstillelse. Videre lagde Skatteankestyrelsen vægt på, at sagsøgte ifølge sagsøgtes repræsentant ikke siden nedlukningen i 2021 havde optaget ny gæld eller haft kapitalafgang.

Skatteankestyrelsens afgørelse i nærværende sag er i strid med såvel retspraksis på området, samt med hvordan henstandsreglen i skatteforvaltningslovens § 51 administreres af Skatteforvaltningen.

Det har i den forbindelse været fast praksis i Skatteforvaltningen, at der ved vurderingen af, om henstand skal betinges af sikkerhedsstillelse, lægges vægt på skatteyderens økonomi, om der er tale om et selskab under afvikling, og om skatteyderen – eller koncernforbundne selskaber – skønnes at have likviditet til at stille sikkerhed for henstandsbeløbet.

Endvidere er Skatteankestyrelsens afgørelser i strid med ordlyden af skatteforvaltningslovens § 51, stk. 4, da meddelelse af henstand uden vilkår om sikkerhedsstillelse i nærværende sag utvivlsomt vil indebære en forringelse af muligheden for senere at inddrive kravet, jf. nærmere umiddelbart nedenfor, afsnit 5.1.

Om forringelse af muligheden for at inddrive henstandsbeløbet

Det følger af forarbejderne til skatteforvaltningslovens § 51 og af Højesterets dom i SKM2014.198.HR, at en skatteyder som udgangspunkt skal meddeles henstand under behandlingen af en klagesag, hvis der anmodes herom.

Dette udgangspunkt kan fraviges, hvis der består en nærliggende fare for, at skatten ikke vil blive betalt, såfremt der ydes henstand. Som eksempel på, at der består en sådan nærliggende fare, nævnes i forarbejderne den situation, at den skattepligtige er ved at flytte til udlandet.

Ud over disse bemærkninger indeholder hverken loven eller forarbejderne i øvrigt en nærmere angivelse af de kriterier, der skal indgå i vurderingen af, om der i en given situation bør gives eller nægtes henstand, jf. herved også SKM2015.677.ØLR.

Om henstand kan (nægtes eller) betinges af sikkerhedsstillelse, beror således på en skønsmæssig vurdering af, om muligheden for at inddrive skatterne/afgifterne forringes, såfremt der ydes henstand uden sikkerhed.

Domstolene synes generelt at overlade skattemyndighederne en vis margin ved udøvelsen af det lovbundne skøn efter skatteforvaltningslovens § 51, stk. 4, og domstolene ses ikke i nogen af de domme, der er af sagt vedrørende bestemmelsen, at have tilsidesat Skatteanstaltens (tidligere: SKATs) skøn i relation til, om muligheden for at inddrive afgiften/restskatten ville blive forringet, såfremt der ydes henstand uden sikkerhed, jf. herved SKM2004.122.ØLR, SKM2006.15.VLR, SKM2009.611.BR og SKM2015.677.ØLR.

Den foreliggende retspraksis vedrørende skatteforvaltningslovens § 51 kan dermed sammenfattes således, at der ved vurderingen af, om muligheden for at inddrive afgifterne/skatterne vil blive forringet, såfremt der ydes henstand uden sikkerhed, navnlig er blevet lagt vægt på skatteyderens økonomiske forhold (jf. nærmere nedenfor), men derudover

også på skatteyderens adfærd i forbindelse med henstandsansmodningen (f.eks. SKM2015.677.ØLR og SKM2014.198.HR), og om der er overført aktiver til udlandet (f.eks. SKM2015.677.ØLR og SKM2009.611.BR).

I alle dommene er der lagt betydelig vægt på skatteyderens økonomiske forhold. Såfremt en skatteyder er insolvent, eller der på anden måde består en (fastslået) usikkerhed om skatteyderens økonomi, der giver anledning til at betvivle skatteyderens *evne* til at betale skattekravet, er det således efter retspraksis en omstændighed, der taler for, at muligheden for at inddrive afgifterne/skatterne forringes, såfremt der ydes henstand.

Ved vurderingen af, om der i medfør af skatteforvaltningslovens § 51, stk. 4, skal kræves sikkerhedsstillelse som vilkår for henstand, må der således tages udgangspunkt i, om muligheden for at inddrive kravet forringes, såfremt der ydes henstand, og der må i denne vurdering lægges særlig vægt på skatteyderens økonomiske forhold.

I den foreliggende sag er det ud fra oplysningerne om særligt sagsøgtes økonomiske forhold oplagt, at muligheden for senere at inddrive Skattestyrelsens krav vil blive forringet, hvis sagsøgte meddeles henstand uden vilkår om sikkerhedsstillelse.

Dette beror overordnet på, at sagsøgte har en betydelig negativ egenkapital, at sagsøgte siden den 27. december 2021 har været under afvikling, og at sagsøgte ikke ses at ville kunne afvikles solvent, hvis Skattestyrelsens krav består.

Sagsøgtes afvikling forringer Skattestyrelsens kreditorposition

Sagsøgtes samlede gæld til Skattestyrelsen udgør aktuelt ca. kr. 21,8 mio., hvoraf kr. 15.690.619,93 udgør chokolade- og sukkervareafgift for årene 2016-2021, kr. 4.988.604,96 udgør opkrævningsrenter, kr. 1.126.098,76 udgør inddrivelsesrenter og kr. 41.410,00 udgør retsafgift og tilsigelsesgebyr.

Gælden vedrørende chokolade- og sukkervareafgift forrentes løbende. Den del af gælden, der er overdraget til Gældsstyrelsen med henblik på inddrivelse (kr. 6.717.366,10) forrentes med inddrivelsesrenten i medfør af gældsinddrivelseslovens § 5, stk. 1 – aktuelt 5,75 % pr. år. Den del af gælden, der er ydet henstand med, og som derfor foreløbigt ikke er overdraget til inddrivelse, forrentes med opkrævningsrenten i medfør af opkrævningslovens § 7 – aktuelt 0,95 % pr. måned.

Da sagsøgte afgav sin årsrapport for 2021, ses sagsøgte at have indregnet gæld til Skattestyrelsen på ca. kr. 18,7 mio. pr. 31. december 2021.

Det fremgår af sagsøgtes årsregnskab for 2021, at sagsøgtes ledelse vurderede, at sagsøgte kunne indfri sine forpligtelser efterhånden som de forfaldt, men samtidig bemærkede, ”*at der er væsentlig usikkerhed forbundet hermed*”. Det bemærkes, at vurderingen skete på baggrund af en til bagetrædelseserklæring fra koncernforbundne selskaber, hvis virkning må anses for tvivlsom, jf. nærmere herom nedenfor afsnit 5.4. Sagsøgtes gæld til tilknyttede selskaber udgjorde pr. 31. december 2021 ca. kr. 32,5

mio., og sagsøgte havde ifølge årsrapporten for 2021 en negativ egenkapital på ca. kr. 24,5 mio.

Af sagsøgtes årsrapport for 2022 fremgår, at sagsøgte havde en negativ egenkapital på ca. kr. 38,4 mio., og at sagsøgtes gæld til tilknyttede selskaber pr. 31. december 2022 udgjorde ca. kr. 35,5 mio. Selv hvis man ser bort fra gæld til tilknyttede virksomheder – jf. nærmere nedenfor om tilbagetrædelseserklæringen fra det ultimative moderselskab – var egenkapitalen således negativ pr. 31. december 2022 med ca. kr. 2,9 mio.

Det gøres gældende, at der allerede af den grund, er så tilstrækkelig tvivl om sagsøgtes økonomiske formåen, at meddelelse af henstand uden krav om sikkerhedsstillelse ville indebære en forringelse af muligheden for at inddrive henstandsbeløbet, og at det således på dette grundlag alene var berettiget at stille krav om sikkerhedsstillelse som vilkår for bevilling af henstand.

Muligheden for at inddrive kravet mod sagsøgte forringes imidlertid yderligere ved, at sagsøgte siden den 27. december 2021 har været under afvikling, og da det er forbundet med betydelig usikkerhed, om sagsøgte kan afvikles solvent.

Resultatopgørelsen for 2022 viste et betydeligt underskud på knap kr. 14 mio., som følge af afviklingen af sagsøgte, herunder som følge af afvikling af realkreditgæld og leverandørgæld med i alt ca. 11,5 mio., uden at der i den forbindelse skete en nedbringelse af sagsøgtes gæld til det offentlige.

I årsregnskabet for 2022 er bl.a. anført følgende om sagsøgtes kapitalforhold:

”Selskabets kortsigtede gældsforpligtelser overstiger omsætningsaktiverne pr. 31. december 2022, hvorfor der er usikkerhed om, hvorvidt forpligtelserne kan indfries og virksomheden afvikles solvent.

...

Som en konsekvens af ovenstående forhold, aflægges årsregnskabet ikke under forudsætningen om fortsat drift. ”

Det gøres gældende, at den valgte fremgangsmåde for afviklingen af sagsøgte må tillægges vægt ved Skattestyrelsens vurdering af, om muligheden for at inddrive de afgifter, for hvilke sagsøgte har søgt henstand, forringes. Dette skyldes, at afviklingen af sagsøgte ikke sker ved en likvidation eller konkurs i henhold til reglerne herom i hhv. selskabsloven og konkursloven, der bl.a. har til formål at sikre kreditorernes retsstilling og ligebehandling. I den forbindelse bemærkes, der ikke er afgivet støtteerklæringer, garantier eller lignende fra sagsøgtes kapitalejere til at dække forpligtelserne vedrørende Skattestyrelsens krav på chokolade- og sukkervareafgifter, jf. herved sagsøgtes årsrapport for 2022.

Selvom sagsøgtes repræsentant har oplyst, at sagsøgte ikke har optaget ny gæld siden nedlukningen i 2021, men kun har betalt løbende leve

rancer og sagsomkostninger, og at sagsøgte ikke har haft kapitalafgang, hverken ved udlodning eller kapitalnedsættelse, så ses sagsøgte imidlertid at have haft betydelig samhandel med koncernforbundne selskaber, og at have nedbragt gæld til andre kreditorer end Skattestyrelsen med betydelige beløb.

Oplysningerne i sagsøgtes årsrapporter for 2021 og 2022 tyder på, at sagsøgtes afvikling ikke er sket på en måde, der sikrer lige fordeling af selskabets aktiver blandt kreditorerne. Det må således på det foreliggende grundlag antages, at i hvert fald en andel af de passiver, der er blevet indfriet, var usikrede, simple krav, jf. konkurslovens § 97, og således burde have været ligebehandlet med Skattestyrelsens tilgodehavende hos sagsøgte.

Af sagsøgtes årsrapporter for 2021, 2022, 2023 og 2024 samt oplysninger fra sagsøgtes repræsentant om sagsøgtes økonomiske status pr. 31. oktober 2023, fremgår, at værdien af sagsøgtes aktiver i perioden fra 31. december 2021 til 31. december 2024 er reduceret med godt kr. 40 mio. fra ca. kr. 59,8 mio. til ca. kr. 19,4 mio. I samme periode er sagsøgtes gæld til Skattestyrelsen forøget som følge af den løbende forretning af chokolade- og sukkervareafgift for årene 2016-2021, mens gæld til leverandører af varer og tjenesteydelser er nedbragt fra kr. 11.411.783 til kr. 57.406.

Der er således sket en afvikling af sagsøgtes aktiver, uden at sagsøgtes passiver tilsvarende er blevet reduceret i takt med denne afvikling. Den nedbringelse af gælden, der faktisk er sket, ses endvidere ikke at være sket under iagttagelse af princippet om ligebehandling af kreditorerne. Det kan således udledes af oplysningerne om sagsøgtes økonomiske forhold, at nogle gældsposter er blevet betalt fuldt ud, mens andre gældsposter ikke er blevet betalt. Gælden til Skattestyrelsen er således ikke nedbragt under sagsøgtes afvikling, men er derimod steget støt som følge af den løbende rentetilskrivning af de indbragte efteropkrævninger for 2014 - 2019 og de af sagsøgte efterangivne afgifter for 2020 -2021.

I forhold til sagsøgtes økonomi, bemærkes derudover, at det af sagsøgtes årsrapport for 2022, i note 9 vedrørende nærtstående parter fremgår, at sagsøgte har foretaget varekøb for ca. kr. 12,8 mio. fra koncernselskaber, hvilket synes at stride mod oplysningen om, at sagsøgte allerede fra slutningen af 2021 var under afvikling. I et afviklingsscenarie, hvor der er "væsentlig usikkerhed" om sagsøgtes evne til at betale alle kreditorer fuldt ud, jf. herom ledelsesberetningen i årsrapporten for 2021, fremstår varekøb for ca. 12,8 mio. fra koncernforbundne selskaber endvidere usædvanligt og rejser i sagens natur spørgsmål om, hvorvidt Skattestyrelsens kreditorposition blev svækket som følge heraf.

Endvidere betyder det – da sagsøgtes gæld til koncernforbundne selskaber i 2022 alene blev forøget med ca. kr. 3 mio. – at der er foretaget meget betydelige betalinger fra sagsøgte til koncernforbundne selskaber i denne periode.

Oplysningerne om sagsøgtes afviklingsaktiviteter i perioden fra 27. december 2021 og frem tyder således på, at sagsøgtes afvikling ikke er sket under behørig hensyntagen til, at sagsøgte ikke vil kunne betale hele sin gæld, hvis Skattestyrelsens krav består.

Opsummerende gøres det således gældende, at der samlet set ikke tale om en afvikling af sagsøgte, som kreditorerne kan have tillid til, herunder som Skattestyrelsen på det foreliggende grundlag kan have tillid til vil indebære, at der vil være tilstrækkelige midler i sagsøgte til at betale de omhandlende afgiftsforhøjelser, hvis der ikke stilles krav om sikkerhed. Da det dermed er forbundet med betydelig usikkerhed, at der vil være fuld dækning til samtlige kreditorer, herunder dækning til Skattestyrelsens krav på de forøgede afgifter, hvis der blev ydet henstand uden sikkerhedsstillelse, er der således det fornødne grundlag for i medfør af skatteforvaltningslovens § 51, stk. 4, at kræve sikkerhedsstillelse for henstandsbeløbet.

De påklagede afgifter må og skal inddrages i vurdering af sagsøgtes økonomiske forhold

Sagsøgte har fremført det synspunkt, at hverken de af Landsskatteretten stadfæstede krav på afgifter for 2014-2019, som er under domstolsprøvelse, de af sagsøgte efterangivne krav på afgifter for 2019-2021, eller renter af disse krav, kan begrunde, at henstand betinges af sikkerhedsstillelse. Sagsøgte anfører i den forbindelse, at sagsøgtes økonomiske formåen på den baggrund vil skulle vurderes uden hensyntagen til disse krav (dvs. uden Skattestyrelsens samlede krav mod Sagsøgte på knap kr. 21,8 mio.). Dette synspunkt savner juridisk grundlag.

Det bemærkes i den forbindelse, at situationen i SKM2020.420.LSR var den, at Skattestyrelsen i vurderingen af, om klageren skulle bevilges henstand, og om der skulle stilles krav om sikkerhedsstillelse, ikke havde inddraget klagerens økonomiske og skattemæssige forhold, men alene havde begrundet kravet om sikkerhedsstillelse med omstændigheder, der havde begrundet den påklagede afgørelse, hvilket var baggrunden for, at Landsskatteretten ændrede Skattestyrelsens afgørelse.

I denne sag har Skattestyrelsen i de tre afgørelser af 16. januar 2024 netop inddraget sagsøgtes økonomiske forhold i vurderingen, og har ikke alene begrundet kravet om sikkerhedsstillelse med omstændigheder, der har begrundet den påklagede afgørelse.

Skattestyrelsens fulde krav mod skatteyderen, herunder de påklagede krav, vil naturligvis skulle indgå ved Skattestyrelsens vurdering af sagsøgtes økonomi i forbindelse med udøvelse af skønnet over, om der skal ydes henstand, og om der som betingelse for henstand skal stilles sikkerhed. Alene ved inddragelse af disse beløb, vil Skattestyrelsen kunne foretage en retvisende vurdering af, om skatteyderen er solvent, og om henstand med kravet vil medføre øget risiko for, at der ikke vil kunne ske inddrivelse.

Det fremgår desuden af ordlyden af skatteforvaltningslovens § 51, stk. 4, at der skal foretages en vurdering af, om ” *meddelelse af henstand vil indebære, at muligheden for senere at inddrive kravet forringes* ”. Dette forud

sætter i sagens natur, at selve det krav, der følger af den afgørelse, der er påklaget eller indbragt for domstolene, inddrages i vurderingen.

Derudover fremgår det udtrykkeligt af den ledende domstolsafgørelse på området ... SKM2014.198.HR og kan endvidere udledes af SKM2009.611.BR, hvorefter vurderinger foretaget i den materielle skat - tesag måtte lægges til grund ved afgørelserne om sikkerhedsstillelse, indtil afgørelsen måtte blive ændret ved en klageinstans eller ved dom.

I vurderingen af sagsøgte økonomiske formåen i denne sag, må (og skal) Skattestyrelsen således inddrage Skattestyrelsens fulde krav mod sagsøgte, og dermed både kravene, der udspringer af de afgørelser, som er indbragt for domstolene, de krav som sagsøgte har efterangivet i forlængelse af afgørelserne om afgiftsforhøjelser, samt renter heraf.

At sagsøgte økonomiske situation må bedømmes ud fra, at de omtvistede krav (og de øvrige krav, der udspringer af denne tvist) består, er ligeledes tilfældet, når der foretages vurdering af ledelsesansvar samt ved vurdering af omstødelse i konkurs.

Der henvises i den forbindelse til Højesterets dom af 14. maj 2007 i UfR 2007, side 2128 H, hvor et selskabs tidligere ledelse blev fundet erstatningsansvarlige over for SKAT som følge af, at ledelsen i forbindelse med afviklingen af selskabet ikke havde sikret en lige fordeling af selskabets aktiver blandt dets kreditorer. Af landsrettens præmisser, som blev tiltrådt af Højesteret, fremgår, bl.a.:

” Da selskabets ledelse i oktober 1998 besluttede at indstille aktiviteterne og afvikle selskabet, havde man længe været bekendt med Skatteministeriets krav, og selskabet havde tidligere på året selv anlagt en retssag herom. Det var åbenbart, at selskabet var insolvent, hvis kravet viste sig at være berettiget.

Landsretten finder ikke, at forhold vedrørende selskabets indsigelser mod kravet eller selskabets afvikling i øvrigt kunne begrunde, at ledelsen i forbindelse med afviklingen helt så bort fra muligheden for, at kravet kunne være berettiget.

Landsretten finder herefter, at selskabet ved ikke at sikre en ligelig fordeling af selskabets aktiver blandt kreditorerne på uforsvarlig måde har tilsidesat hensyn til Skatteministeriet og derved pådraget sig et erstatningsansvar for denne kreditors tab.”

Endvidere henvises til Højesterets dom af 7. juni 2017 i UfR 2017, side 2838 H, der bl.a. behandler spørgsmålet, om et krav, som er rejst af Skatteforvaltningen, men som bestrides af skatteyderen, har betydning for den konkursretlige insolvensvurdering. Af Højesterets præmisser fremgår bl.a.:

”Det forslag til afgørelse om efteropkrævning af ca. 9,5 mio. kr., som SKAT sendte til selskabet, angik som nævnt manglende momsbetaling for perioden 1. marts 2007 til 30. juni 2009. Momskravet var dermed efter momslovgivningen opstået forud for virksomhedspantet. Højesteret tiltræder, at kravet må indgå i bedømmelsen efter konkurslovens § 74 af, om selskabet var insolvent, da den ikke fik virksomhedspantet. Dette gælder, selv om det først ved Landsskatteret

tens kendelse af 12. december 2013 blev endeligt fastslået, at SKAT havde et be rettiget krav. ”

Sagsøgtes afvikling vil således i relation til både erstatningsretlige- og konkursretlige regler blive bedømt ud fra en forudsætning om, at de af Skattestyrelsen opgjorte krav bestod på det tidspunkt, hvor kravene var opgjort og sagsøgte bekendt.

Sagsøgte har dermed pligt til at tage højde for Skattestyrelsens samlede tilgodehavende i forbindelse med afviklingen. Sagsøgte var dermed – uanset de fremsatte indsigelser – ikke berettiget til i forbindelse med afviklingen af sagsøgte at se bort fra muligheden for, at Skattestyrelsens krav bestod. Det gælder både for så vidt angår de indbragte efteropkrævninger for 2014 - 2019 samt de krav, der fulgte af sagsøgtes egne angivelser for 2020 - 2021.

I den forbindelse bemærkes, at selv uden hensyntagen til sagsøgtes gæld til tilknyttede selskaber (jf. nærmere herom nedenfor afsnit 5.4), har sagsøgtes egenkapital været negativ i samtlige årsrapporter, der er aflagt fra og med årsrapporten for 2022. Sagsøgtes afviklingsaktiviteter i løbet af regnskabsåret 2022 indebar således, at sagsøgtes egenkapital – forudsat, at man ser bort fra sagsøgtes gæld til tilknyttede virksomheder – gik fra at være positiv til at være negativ. Det synes rimeligt at antage, at det i løbet af 2022 og i hvert fald senest i forbindelse på tidspunktet for aflæggelsen af sagsøgtes årsrapport for 2022, må have stået sagsøgtes ledelse klart, at sagsøgte ikke ville kunne betale alle sine kreditorer fuldt ud, hvis gælden til Skattestyrelsen bestod.

Det gøres slutteligt gældende, at Skattestyrelsen ligeledes ikke kan bortse fra de påklagede afgifter ved vurderingen af sagsøgtes økonomiske formåen, og altså i vurderingen af, om henstand skal betinges af sikkerhedsstillelse, jf. skatteforvaltningslovens § 51, stk. 4.

Virkningen af tilbagetrædelseserklæringerne er tvivlsom

Som beskrevet i afsnit 5.4 er der afgivet et antal tilbagetrædelseserklæringer angående sagsøgtes gæld til koncernforbundne selskaber.

Det gøres gældende, at virkningen af tilbagetrædelseserklæringerne og betydningen for Skatteforvaltningens kreditorposition i sagsøgte er tvivlsom.

Dette gælder både den erklæring og de oplysninger, der lå til grund for Skattestyrelsens afgørelser om henstand på vilkår om sikkerhedsstillelse, dateret den 16. januar 2024..., og Skatteankestyrelsens afgørelser af 15. februar 2024..., og de erklæringer, der er afgivet i forbindelse med skriftvekslingen af denne retssag.

Om den erklæring og de oplysninger, der lå til grund for Skattestyrelsens og Skatteankestyrelsens afgørelser

For så vidt angår den erklæring og de oplysninger, der lå til grund for Skattestyrelsens og Skatteankestyrelsens afgørelser, bemærkes følgende:

Af årsrapporten for 2021 fremgik af ledelsesberetningen, at sagsøgte havde modtaget en tilbagetrædelseserklæring fra sagsøgte ultimative moderselskab, Jordanes AS, og dette selskabs datterselskaber, og at dette medførte, at *”koncerngæld træder tilbage for eksterne kreditorer pr. 31. december 2021”*. Dette fremgik ligeledes af årsrapporten for 2022.

Det gøres gældende, at Skattestyrelsen i relation til vurderingen af risikoen for manglende betaling af de påklagede afgifter ved bevilling af henstand, ikke kunne tillægge tilbagetrædelseserklæringen fra Jordanes AS nogen særlig vægt.

Dette beror for det første på, at det ikke på grundlag af tilbagetrædelseserklæringen ... kunne vurderes, om tilbagetrædelseserklæringen er underskrevet af en person, der er bemyndiget og legitimeret til at forpligte Jordanes AS. Det kunne således ikke udledes, hvem der havde underskrevet erklæringen, og om vedkommende var tegningsberettiget i Jordanes AS. Det var dermed usikkert, om tilbagetrædelseserklæringen var gyldigt afgivet på vegne af Jordanes AS.

Endvidere beror det for det andet på, at selskabet Bonaventura Sales Danmark A/S, der ifølge dets årsrapport for 2022..., pr. 31. december 2022 havde en 75% ejerandel i sagsøgte, havde en negativ egenkapital på ca. kr. 15,6 mio. Det fremgår af brev af 11. december 2023 ... fra advokatfirmaet Horten, at sagsøgte pr. 31. oktober 2023 havde en gæld til Bonaventura Sales Danmark A/S på ca. kr. 29,4 mio. Henset til den betydelige negative egenkapital i Bonaventura Sales Danmark A/S pr. 31. december 2022, kunne der rejses tvivl om, hvorvidt Jordanes AS gyldigt kunne beslutte og tilkendegive, at Bonaventura Sales Danmark A/S' tilgodehavende hos sagsøgte skulle være efterstillet gæld i sagsøgte.

For det tredje beror det på, at det ikke af tilbagetrædelseserklæringen fremgik, hvilke selskaber eller hvilke gældsposter erklæringen omfatter. Det var således uklart, om erklæringen omfattede samtlige de gældsposter, der i sagsøgte årsrapporter var opgjort under gæld til *”tilknyttede selskaber”* (da tilbagetrædelseserklæringen brugte betegnelsen *”group enterprises”*). Der kan på den baggrund være tvivl om, hvorvidt erklæringen er bindende for alle de selskaber, der var omfattet af begrebet *”tilknyttede selskaber”* i sagsøgte (dvs. de passiver, der i årsrapporten for 2021 var opgjort til ca. kr. 32,5 mio. og i årsrapporten for 2022 var opgjort til ca. kr. 35,5 mio.), samt om erklæringen omfattede samtlige de passiver, der er opgjort i relation til *”tilknyttede selskaber”* i sagsøgte.

For det fjerde beror det på, at det fremgik af tilbagetrædelseserklæringen, at koncerngæld alene var for anden kendt gæld pr. 31. december 2021, og altså på et tidspunkt hvor sagsøgte samlede forfaldne gæld til skat (ifølge skattekontoen) var på kr. 10.579.977 (mod ca. kr. 19,8 mio. pr. 31. december 2023). Ifølge oplysningerne i sagsøgte årsrapport for 2022, viger koncerngæld for anden kendt gæld pr. 31. december 2022, på hvilket tidspunkt sagsøgte samlede forfaldne gæld til skat (ifølge skattekontoen) var på kr. 10.699.182.

I 2022 foretog sagsøgte imidlertid efterangivelser af chokoladeafgifter for 2019-2021 på i alt ca. kr. 12,3 mio., som derfor pr. 31. december 2022

var ”kendt gæld”, uanset at disse krav (ifølge skattekontoen) først for faldt til betaling den 13. juli 2023. Efterangivelserne må derfor anses for omfattet af de gældsposter, som koncerngælden må vige for, såfremt koncerngælden efterstilles kendt gæld pr. 31. december 2022, - men ikke hvis koncerngælden alene efterstilles kendt gæld pr. 31. december 2021.

Af den tilbagetrædelseserklæring som sagsøgte har fremlagt i forbindelse med deres indsigelse af 11. december 2023, fremgår som nævnt, at koncerngæld træder tilbage for kendt gæld pr. 31. december 2021, hvilket tillige er det som anføres af sagsøgte i klagen, og som gentages af sagsøgte i forbindelse med høringen den 22. januar 2024. Der er på den baggrund en vis sandsynlighed for, at der er tale om en trykfejl i årsopgørelsen for 2022, når der står, at tilbagetrædelseserklæringen vedrører kendt gæld pr. 31. december 2022, og dermed en risiko for, at koncerngæld ikke stod tilbage for Skattestyrelsens krav på efterangivelserne af chokoladeafgifter for 2019-2021.

Endelig beror det for det femte på, at det ikke umiddelbart kan udledes af tilbagetrædelseserklæringen, hvordan denne forholder sig til koncernselskabernes adgang til modregning i sagsøgtes eventuelle tilgodehavender hos dem.

Opsummerende gøres det således gældende, at den reelle virkning af tilbagetrædelseserklæringen var særdeles tvivlsom, og at der således ikke var grundlag for at tillægge erklæringen den betydning, som Skatteministeriet har tillagt den i sine afgørelser af 15. februar 2024.

Slutteligt gøres det gældende, at uanset om tilbagetrædelseserklæringen måtte have den af sagsøgte påståede retsvirkning, så vil der fortsat være en sådan tvivl om sagsøgtes økonomiske formåen, at meddelelse om henstand uden krav om sikkerhedsstillelse ville indebære en forringelse af muligheden for at inddrive henstandsbeløbet, jf. nærmere ovenfor afsnit 5.2.

Om de erklæringer, der er fremlagt af sagsøgte i forbindelse med denne retssag

I forbindelse med skriftvekslingen af denne retssag har sagsøgte, som beskrevet i afsnit 3.4 ovenfor, fremlagt en række tilbagetrædelseserklæringer af 13. august 2024, og senere – i forbindelse med, at Scandza Danmark ApS har overtaget det samlede koncerntilgodehavende hos sagsøgte – en tilbagetrædelseserklæring af 7. maj 2025 fra Scandza Danmark ApS...

Om tilbagetrædelseserklæringerne af 13. august 2024 henvises til Skatteministeriets bemærkninger i replikken...

Om tilbagetrædelseserklæringen af 7. maj 2025 fra Scandza Danmark ApS bemærkes, at den er afgivet af et selskab, der pr. 31. december 2024 havde en negativ egenkapital på kr. – 130.540.000, jf. årsrapporten for 2024... Uagtet at Scandza Danmark ApS’ ledelse – ifølge en urevideret mellembalance pr. 28. februar 2026... – mener, at selskabets egenkapital nu er positiv, må der lægges vægt på, at de senest reviderede økonomi

ske oplysninger således viser, at Scandza Danmark ApS havde en betydelig negativ egenkapital omkring det tidspunkt, hvor tilbagetrædelse serklæringen blev afgivet. Dette skaber tvivl om værdien af erklæringen, herunder i forhold til risiko for omstødelse i tilfælde af konkurs.

Samtidig bemærkes, at der ikke er afgivet nogen erklæringer eller garantier, der sikrer fuld betaling af Skatteforvaltningens krav, jf. herved note 1 i sagsøgte årsrapport for 2024..., hvor det anføres:

” Hvis selskabet ikke får medhold i afgiftssagerne, er der baseret på selskabets kapitalstruktur en risiko for, at selskabet ikke kan indfri sine forpligtelser i takt med de forfalder. Der er ikke afgivet nogle støtteerklæringer eller garantier fra selskabets kapitalejere til at dække forpligtelserne. ”

Om konkurs

Sagsøgte har argumenteret for, at selskabet var nødt til at betale sine leverandørforpligtelser for at undgå en konkurs, og at en konkurs ” *med al sandsynlighed* ” ville have afskåret selskabet fra at gennemføre den iværksatte domstolsprøvelse af de afgiftskrav, som selskabet bestrider rigtigheden af, jf. svarskriftet, side 12...

Hertil bemærkes for det første, at risikoen for konkurs ikke kan begrundes, at selskabet i en afviklingssituation undlader at sikre en ligelig fordeling af selskabets aktiver blandt kreditorerne. Det ville stride mod formålet med konkursinstituttet, som jo netop er at sikre en ligelig fordeling af en insolvent skyldners aktiver blandt alle kreditorerne efter deres indbyrdes prioriteter.

For det andet gøres det gældende, at en konkurs ikke ville have nogen (som helst) betydning for, om domstolsprøvelsen af de afgiftskrav, som selskabet bestrider rigtigheden af, kunne gennemføres.

Hvis sagsøgte blev taget under konkursbehandling, ville konkursboet fortsat være part i de verserende retssager. En kurator, der ville skulle opfylde habilitetskravene i konkursloven, ville – i givet fald – skulle tage stilling til, om boet skulle udøve partsbeføjelser (og føre sagen selv), eller om boet skulle lægge sagen ud til kreditorerne eller kapitalejerne, jf. (principperne i) konkurslovens §§ 137 og 138.

Det har formodningen imod sig, at en kurator ville opgive at videreføre selskabets retssag om berettigelsen af de afgiftskrav, som selskabet bestrider rigtigheden af, uden at tilbyde kreditorerne, herunder Scandza Danmark ApS, der ifølge sagsøgte årsrapport for 2024... har et tilgode havende på ca. kr. 40,8 mio., eller kapitalejerne at videreføre sagen, jf. (principperne i) konkurslovens §§ 137 og 138.

En kurator vil altid søge at afdække interessentbilledet i det konkursbo, som kurator behandler, og videreføre en verserende retssag, hvis dette er i boets interesse (og boets midler kan dække omkostningerne her ved), eller sikre, at den eller de personer, der har en interesse i at videreføre retssagen, får mulighed for at gøre dette. Gør kurator ikke dette, løber kurator risikoen for at blive afsat, jf. konkurslovens § 114, stk. 1, og/eller at blive mødt med erstatningskrav.

Det bestrides således, at en konkurs ” *med al sandsynlighed* ” ville have afskåret selskabet fra at gennemføre den iværksatte domstolsprøvelse af de afgiftskrav, som selskabet bestrider rigtigheden af.

Ligeledes bestrides såvel rigtigheden og relevansen af Bonaventuras udsagn om, at ” *de færreste konkursboer i praksis [vil] have ressourcerne til at videreføre en retssag om omstridte skatter og afgifter* ” ... Henset til, at samt lige aktiver i et kapitalselskab indgår i et kapitalselskabs konkursbo, jf. konkurslovens § 32, vil et kapitalselskabs konkursbo alt andet lige have præcis de samme ressourcer til rådighed, som kapitalselskabet ville have haft, hvis det ikke var gået konkurs. En konkurs har således ikke nogen selvstændig betydning for spørgsmålet, om der er ressourcer til at videreføre en retssag om omstridte skatter og afgifter.

Sammenfatning

Sammenfattende taler sagsøgtes økonomiske forhold klart for, at Skattestyrelsen kreditorposition (fortsat) vil være i fare, hvis der ikke stilles krav om sikkerhed for betalingen af de omtvistede afgifter.

Meddelelse af henstand vil dermed indebære, at muligheden for senere at inddrive de omtvistede afgifter forringes.

Skattestyrelsen er dermed berettiget til at stille krav om sikkerhed som betingelse for henstand med sagsøgtes betaling af afgiftsforhøjelserne. Slutteligt bemærkes, at Skattestyrelsens skøn, som udøvet i forbindelse med afgørelserne af 16. januar 2024, i øvrigt hverken var åbenbart uri meligt eller udøvet på et forkert eller utilstrækkeligt grundlag.

Skattestyrelsens afgørelser af 16. januar 2024 er således korrekte, og sagsøgte har følgelig ikke krav på henstand med betaling af de af sagsøgte påklagede efteropkrævninger af chokolade- og sukkervareaf gifter for årene 2014 til 2019, uden vilkår om sikkerhedsstillelse.”

4.2 Bonaventura Sales Co. ApS

Bonaventura Sales Co. ApS har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med påstandsdokument af 7. april 2026, hvoraf følgende anbringender fremgår:

” Udgangspunktet efter skatteforvaltningslovens § 51

Bonaventura gør gældende, at udgangspunktet efter skatteforvaltnings lovens § 51 og den forudgående, langvarige administrative praksis er, at der efter anmodning gives henstand med betaling af den del af en skat eller afgift, som en klage eller retssag vedrører.

Det skyldes, at henstandsordningen netop har til formål at sikre, at en skatteyder ikke som følge af de af Skattestyrelsen rejste krav forhindres i at få berettigelsen af disse krav efterprøvet ved domstolene.

Et formål, som nærværende sag allerede til fulde illustrerer. Her har Bonaventura i henstandsperioden ved at føre klage- og genoptagelsessa ger opnået nedsættelser af de oprindelige samlede afgiftskrav på mere end 22,5 mio. kr. til samlede afgiftskrav på lige over 15,5 mio. kr.

Adgangen til at kræve sikkerhed eller afslå henstand er – på grund af formålet med henstandsreglerne – en undtagelse, der udelukkende kan bringes i anvendelse, hvis henstand uden sikkerhedsstillelse vil inde-bære en nærliggende fare for, at kravet senere ikke kan inddrives, eller at inddrivelsesmuligheden forringes...

Med hensyn til de omstændigheder, som kan begrunde krav om sikkerhedsstillelse, henviser Bonaventura til (bl.a.) Højesterets dom i SKM2014.198.H, som viser, at udgangspunktet er henstand uden sikkerhed, og at fravigelse heraf kræver ganske særlige omstændigheder. Højesterets afgørelse om sikkerhedsstillelse i den omtalte sag var således begrundet i helt andre og langt grovere forhold end i denne sag, herunder i en verserende straffesag om grov skattesvig, uregistreret virksomhed og betydelig usikkerhed om skatteyderens økonomiske forhold. Sådanne forhold foreligger ikke tilnærmelsesvis i denne sag.

Bonaventura gør videre gældende, at det påhviler Skatteministeriet at godtgøre, at der foreligger en nærliggende fare for manglende betaling, og at Skatteministeriet ikke har løftet denne bevisbyrde.

Retspraksis og praksis ved Landsskatteretten viser samstemmende, at det er Skattestyrelsens bevisbyrde, at der er en nærliggende fare for, at skatten ikke vil blive betalt, hvis der ydes henstand, og at inddrivelsesmulighederne forringes i løbet af henstandsperioden.

De omtvistede afgiftskrav kan ikke i sig selv begrunde sikkerhedsstillelse

Bonaventura gør gældende, at det vil stride imod formålet med henstandsreglerne og den hidtidige praksis, hvis henstanden med betaling af de afgiftskrav, der bestrides ved domstolene, betinges af, at der stilles sikkerhed for netop disse afgifter.

Insolvens (som ikke længere foreligger) eller økonomisk belastning, som alene skyldes det omtvistede skatte- eller afgiftskrav, kan efter Bonaventuras opfattelse ikke i sig selv føre til krav om sikkerhedsstillelse...

Skatteministeriets inddrivelsesmulighed er ikke forringet

Bonaventura gør gældende, at vurderingen efter § 51, stk. 4, må bero på en sammenligning mellem inddrivelsesmuligheden i en situation uden henstand og inddrivelsesmuligheden i en situation med henstand. Efter Bonaventuras opfattelse viser sammenligningen, at Bonaventuras mulighed for senere at betale de afgifter, der er under prøvelse ved Retten i Lyngby, ikke vil blive forringet, men tværtimod vil blive forbedret, mens retssagen herom verserer...

Bonaventura gør videre gældende, at Skatteministeriets individuelle økonomiske stilling er blevet forbedret og ikke forringet, sådan som det hævdes af Skatteministeriet. For det første er Bonaventuras evne til at betale Skatteministeriet (og andre eksterne kreditorer) blevet forbedret... For det andet er Skattestyrelsens krav blevet væsentligt reduceret i den forløbne tid som følge af Landsskatterettens afgørelser, Skattesty

relsens egne ændringsafgørelser og de betalinger, der er sket som følge af Gældsstyrelsens udlæg...

Tilbagetrædelseserklæringerne skal tillægges vægt

Det gøres gældende, at udviklingen i Bonaventuras regnskaber, de løbende sambeskatningsbidrag, den lovpligtige forrentning af koncern mellemregninger og tilgodehavende omkostningsgodtgørelse fra de vundne skattesager alle peger i samme retning: at Bonaventuras økonomiske stilling i relation til de eksterne kreditorer er blevet styrket og ikke svækket i henstandsperioden.

Bonaventura gør videre gældende, at den afgivne tilbagetrædelseserklæring indebærer, at den koncerninterne gæld træder tilbage for eksterne kreditorer, herunder Skattestyrelsen, og at dette skal indgå ved vurderingen af selskabets betalingsevne og Skattestyrelsens aktuelle og senere inddrivelsesmuligheder...

Der kan ikke være tvivl om, at tilbagetrædelseserklæringerne har bindende virkning, allerede fordi de er offentliggjort i årsregnskaberne, og i hvert fald fordi der efterfølgende er afgivet en særskilt erklæring om tilbagetrædelse, der er stilet direkte til Skattestyrelsen og Gældsstyrelsen.

Bonaventura bestrider, at der er grundlag for at se bort fra erklæringerne under henvisning til de efterstillede kreditorers egne økonomiske forhold, herunder en hypotetisk risiko for omstødelse i tilfælde af konkurs. Dette ikke mindst med den udvikling, der har været i Scandza Danmark ApS' økonomiske forhold...

Afviklingen er sket under behørig hensyntagen til kreditorlighed

Bonaventura gør gældende, at selskabets afvikling er sket under behørig hensyntagen til princippet om ligebehandling af kreditorerne. Efter Bonaventuras opfattelse indebærer dette princip ikke, at bestridte afgiftskrav straks skal betales eller kontant hensættes fuldt ud, men at der ikke må foretages utilbørlige dispositioner til skade for kreditorfællesskabet...

Bonaventura gør i den forbindelse gældende, at de dispositioner, der er foretaget under afviklingen – herunder indfrielse af pantsikret gæld, fortsat drift med henblik på at undgå misligholdelse af rammeaftaler samt betaling af visse driftsrelaterede krav til opretholdelse af værdierne i selskabet – har været sagligt begrundede dispositioner, der samlet set har forbedret kreditorernes, herunder Skattestyrelsens, stilling. Det bestrides, at der er foretaget utilbørlig begunstiggelse af enkelte kreditorer, og at der er gennemført dispositioner, der har forringet Skatteministeriets stilling.

Der er endvidere midler til betaling af Skatteministeriets krav, hvis disse opretholdes af domstolene, jf. således Bonaventuras seneste års rapport for 2025.

Bonaventura bestrider i den forbindelse, at de af Skatteministeriet påberåbte højesteretsdomme om kreditorlighed kan overføres på denne

sag, og fremhæver i stedet, at den praktiske afvikling uden konkurs har begrænset lønmodtagerkrav, misligholdelseskrav, erstatningskrav og bobehandlingsomkostninger, hvilket alt er til fordel for kreditorerne, herunder Skattestyrelsen.

Konkursens praktiske betydning for domstolsprøvelsen

Bonaventura bestrider, at konkurslovens regler, som giver mulighed for, at konkursboet efter den skattepligtige eller en kreditor heri teoretisk vil kunne indtræde i og videreføre skatte- eller afgiftsretssagen, taler for en indskrænkende fortolkning af skatteforvaltningslovens § 51.

Formålet med henstandsreglerne er netop at forhindre, at bestridte krav i sig selv fremkalder konkurs og dermed i praksis afskærer eller væsentligt vanskeliggør prøvelsen af bestridte krav...

Den praktiske virkelighed er, at konkursboer ofte ikke har incitament eller midler til at videreføre sager, der alene kan føre til reduktion af simple krav, og at dette medfører, at konkurs er en reel hindring for en effektiv domstolsprøvelse af omtvistede skatte- og afgiftskrav."

Landsrettens begrundelse og resultat

Sagen angår, om Skattestyrelsen kan stille krav om sikkerhedsstillelse på samlet 8.575.560 kr. som vilkår for at meddele Bonaventura Sales Co. A/S (nu ApS) henstand med betalingen af en række omtvistede afgiftskrav af en samlet tilsvarende størrelse, hvorom der verserer sag ved domstolene.

Skatteankestyrelsen bestemte ved tre afgørelser truffet den 15. februar 2024, at der ikke skulle stilles krav om sikkerhed. Der er mellem parterne enighed om, at også omstændigheder efter den 15. februar 2024 kan indgå i landsrettens afgørelse.

Efter skatteforvaltningslovens § 51, stk. 1, kan told- og skatteforvaltningen efter ansøgning give henstand med betaling af en skat, hvis afgørelsen er indbragt for domstolene eller påklaget. Efter § 51, stk. 4, kan henstand gøres betinget af sikkerhedsstillelse, hvis det skønnes, at meddelelse af henstand vil indebære, at muligheden for senere at inddrive kravet forringes.

Af bemærkningerne til § 51 i lovforslaget til skatteforvaltningsloven, L 110, fremsat den 24. februar 2005, fremgår bl.a., at bestemmelsen er en lovfæstelse af hidtidig praksis, hvorefter der, når der klages over en skatteansættelse, som udgangspunkt gives henstand med betaling af den del af skatten, som klagen vedrører. Dette gælder dog ikke, hvis der er nærliggende fare for, at skatten ikke vil blive betalt, hvis der ydes henstand, f.eks. hvis den skattepligtige er ved at flytte til udlandet. Alternativt kan der kræves sikkerhedsstillelse for at give henstand.

Ud over disse bemærkninger indeholder hverken loven eller forarbejderne i øvrigt en nærmere angivelse af de kriterier, der skal indgå i vurderingen af, om

der i en given situation bør gives eller nægtes henstand, eller om der alternativt skal stilles krav om sikkerhedsstillelse som betingelse for henstand.

Det er fastslået i retspraksis, jf. herved U.2014.1747H, at det forhold, at der ikke er en aktuel inddrivelsesmulighed hos en fysisk person, ikke i sig selv er til hin der for, at der kan gives afslag på henstand for den pågældende, og at bedømmelsen af, om der er en nærliggende fare for, at skatten ikke vil blive betalt, ikke kan begrænses til en sammenligning mellem den aktuelle inddrivelsesmulighed og den forventede mulighed ved en eventuel henstandsperiodes udløb.

Landsretten finder, at de samme betragtninger også gør sig gældende i forhold til spørgsmålet om henstand med krav om sikkerhedsstillelse over for en juridisk person.

Ledelsen i Bonaventura Sales Co. besluttede den 27. december 2021 at iværksætte afvikling af driften i selskabet, hvorefter selskabets drift efterfølgende har været under afvikling og i det væsentlige uden anden aktivitet end at føre af giftssagen. Det fremgår af årsrapporten for 2022 bl.a., at selskabet havde en likvid beholdning på 12.954.457 kr., at selskabet i regnskabsåret havde indfriet simpel gæld til leverandører for mere end 6 mio. kr., og at der var en betydelig samhandel med koncernforbundne selskaber. Det fremgår dernæst af de efterfølgende årsrapporter, at selskabets likviditet, som bl.a. hidrørte fra salg af en ejendom i 2022, var blevet udlånt til et koncernforbundet selskab, for hvilket der modtages en årlig renteindtægt.

Bonaventura Sales Co.'s egenkapital var ifølge årsrapporterne negativ med 24.529.863 kr. i 2021, 38.360.236 kr. i 2022, 39.781.931 kr. i 2023, 41.866.612 kr. i 2024 og 44.047.355 kr. i 2025, hvor selskabet var blevet omdannet til et anparts selskab. Scandza Danmark ApS har overtaget al koncernforbunden gæld, hvilket i henhold til årsrapporten for 2025 udgjorde 44.292.992 kr., og har afgivet til bagetrædelseserklæring. Hvis man ser bort fra den tilknyttede gæld, var egenkapitalen i 2025 således positiv med 245.637 kr.

Landsretten bemærker, at det ikke som følge heraf kan lægges til grund, at Bonaventura Sales Co. ApS vil være i stand til at betale afgiftskravet, såfremt dette opretholdes, når sagen er afgjort i den pt. berosat sag ved domstolene, samt at der fortsat ikke er afgivet støtteerklæringer eller garantier fra selskabets kapitalejere til at dække forpligtelsen. Det bemærkes dernæst, at Scandza Danmark ApS på tidspunktet for afgivelsen af tilbagetrædelseserklæringen den 7. maj 2025 – efter det oplyste i selskabets mellembalance pr. 28. februar 2026 – havde en betydelig negativ egenkapital. Landsretten finder efter de foreliggende oplysninger, at der, uanset det i øvrigt anførte i denne ikke-reviderede mellembalance og revisors forklaring herom, ikke kan ses bort fra risikoen for omstødelse af tilbagetrædelseserklæringen i tilfælde af selskabets konkurs.

På denne baggrund finder landsretten efter en samlet vurdering, at det er beret tigt af Skattestyrelsen at stille krav om sikkerhedsstillelse på samlet 8.575.560 kr. som betingelse for at meddele henstand.

Under hensyn til, at der ikke er drift i selskabet, og at dette i henhold til seneste årsregnskab havde aktiver for 21.586.386 kr., findes det dernæst ikke uproportionalt at kræve sikkerhedsstillelsen.

Skatteministeriets principale påstande tages herefter til følge.

Efter sagens udfald skal Bonaventura Sales Co. ApS i sagsomkostninger betale 54.500 kr. til Skatteministeriet. 50.000 kr. af beløbet er til dækning af udgifter til advokatbistand inkl. moms, og 4.500 kr. af beløbet er til dækning af afholdt rets - afgift. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til advokat taget hensyn til sagens omfang og forløb.

THI KENDES FOR RET:

Bonaventura Sales Co. ApS skal vedrørende Skatteankestyrelsens sag nr. 24-0007058 anerkende, at Skattestyrelsen kan kræve sikkerhedsstillelse for et beløb på 1.078.247 kr. som vilkår for at meddele Bonaventura Sales Co. ApS henstand med betaling af chokolade- og sukkervareafgifter for årene 2014, 2015, 2016 og 2017.

Bonaventura Sales Co. ApS skal vedrørende Skatteankestyrelsens sag nr. 24-0007060 anerkende, at Skattestyrelsen kan kræve sikkerhedsstillelse for et beløb på 504.890 kr. som vilkår for at meddele Bonaventura Sales Co. ApS henstand med betaling af chokolade- og sukkervareafgifter for årene 2016, 2017, 2018 og 2019.

Bonaventura Sales Co. ApS skal vedrørende Skatteankestyrelsens sag nr. 24-0007062 anerkende, at Skattestyrelsen kan kræve sikkerhedsstillelse for et beløb på 6.992.423 kr. som vilkår for at meddele Bonaventura Sales Co. ApS henstand med betaling af chokolade- og sukkervareafgifter for årene 2017, 2018 og 2019.

I sagsomkostninger skal Bonaventura Sales Co. ApS inden 14 dage betale 54.500 kr. til Skatteministeriet. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.

Publiceret til portalen d. 13-05-2026 kl. 10:00

Modtagere: Advokat (H) Jakob Tingskov Sørensen, Sagsøgte Bonaventura Sales Co.

ApS, Advokat (H) Morten Planthin, Sagsøger Skatteministeriet